



Nova metoda

IMPROFORUM

Opis metodologije

Glavni cilj metode Improforum je opolnomočiti mlade za izražanje na kreativne načine. Gre za razvoj in nadgradnjo tehnike gledališča zatiranih (forumsko gledališče), ki ga je zasnoval Augusto Boal po načelih pedagogike zatiranih Paola Freira. Metoda združuje aktivizem in politične zahteve z gledališko improvizacijo in igro. Mladim ne omogoča zgolj, da razvijajo svojo ustvarjalnost in politično ozaveščenost, temveč tudi, da si pridobijo samozavest in se naučijo, kako izraziti in uveljaviti svoje zahteve ter pridobiti prepoznavnost z njihovo predstavitvijo v javnih gledaliških predstavah, s čimer dosežejo bodisi določeno ciljno skupino bodisi širše občinstvo.

Ciljna skupina

Mladinske skupine, šolski razredi, zainteresirani mladi, po možnosti z nekaj izkušnjami iz gledališča

Število udeležencev

5–15 udeležencev, 1–2 moderatorja

Kraj izvedbe

Miren mestni trg ali večja soba/manjši oder

Čas trajanja

Približen čas trajanja: 1,5–2 uri

Potrebščine

Nevtralna oblačila, nekaj osnovnih rekvizitov, kot je miza in 4–5 stolov

Cilj oz. namen metodologije

Cilj metodologije je opolnomočiti mlade in jim dati večšine za samoizražanje ter izražanje svojih potreb in zahtev ter potreb in zahtev svojih vrstnikov z ustvarjalnim gledališkim pristopom.

Navodila po korakih

1. korak:

S skupino določite temo, s katero bi radi delali.

To lahko naredite s pogovorom ali pa določite vnaprej glede na priložnost, ob kateri je organiziran dogodek (npr. festival ali konferenca ipd.). Teme so lahko vse od težav s stanovanji, izobraževanja in okoljskih vprašanj do zaposlitvenih možnosti, človekovih pravic itd.

2. korak:

V sodelovanju z udeleženci izberite eno ali dve osebi, ki bosta imeli vlogo tako imenovanega jokerja (moderatorja).

Pri tem naj skupina upošteva komunikacijske veščine kandidatov in to, ali se ti v tej vlogi počutijo dobro.

Navodila po korakih

3. korak:

Joker oz. jokerja na kratko razložita gledalcem, kaj je Improforum in kako bo vse skupaj potekalo.

4. korak:

Ogrevanje občinstva.

Joker oz. jokerja z občinstvom odigrata eno ali dve vaji ali igri. Po možnosti naj bodo že te vaje povezane z izbrano temo.

5. korak:

Joker oz. jokerja predstavita temo občinstvu.

To najprej naredita s kratkim nagovorom z odra. Nato imajo gledalci 2–3 minute, da se v skupinah po dva ali trije pogovorijo o temi pogovori s svojimi sosedi.

6. korak:

Joker oz. jokerja pozoveta gledalce, naj poved svoje konkretne izkušnje oz. težave s to temo.

Gledalci z nekaj besedami predstavijo lastne konkretne izkušnje, ko so se soočili s težavo, povezano s predstavljen temo.

7. korak:

Razvoj zgodbe.

Jokerja vprašata gledalca, katerega zgodba je bila izbrana, naj ponovno, tokrat bolj podrobno pove zgodbo. Med tem naj preostali člani nastopajočih sprašujejo gledalca dodatna vprašanja o likih, situaciji, lokaciji, morda celo o dejanskem dialogu, če se ga spomnijo, ipd. S tem nadaljujejo, dokler s skupina ne ustvari dovolj dobre predstave o zgodbi.

8. korak:

Igranje zgodbe.

Skupina nastopajočih improvizira zgodbo, kot jo je povedal član občinstva. Prevzamejo vloge likov v zgodbi, eden od njih ima tudi vlogo osebe, katere zgodba je bila izbrana. Zgodbo odigrajo do točke t. i. kitajske krize (Boal) – tj. do trenutka, ko se zdi, da so razmere najhujše.

9. korak:

Intervencije.

Jokerja prosita gledalce, ki so dali ideje za zgodbe, naj pridejo na oder in sodelujejo v gledališki zgodbi ter preizkusijo svoje predloge v živo na odru. Gledalci prihajajo drug za drugim in prevzemajo vloge protagonistov. Preostali nastopajoči ponovno improvizirajo zgodbo in jo prilagodijo glede na predloge intervencij, ki so jih dali gledalci.

10. korak:

Pogovor o rezultatih.

Po vsaki intervenciji se jokerja z občinstvom pogovorita o predlogu. Kako je intervencija spremenila zgodbo? Ali je dosegla svoj cilj, tj. izboljšala položaj glavnega junaka? Ali je bila intervencija realistična (ali bi se lahko zgodila tudi v resničnem življenju)?

11. korak:

Zaključek.

Jokerja povzameta rezultate intervencij in se zahvalita občinstvu za sodelovanje.

Nasveti za moderatorje

Te metode seveda ni mogoče uporabiti kar iz nič. Pred tem je potrebno delati s skupino mladih ter jih naučiti nekaj veščin igranja in nastopanja in ustvariti ekipni duh. Zelo pomembno je tudi, da je metoda skupini zelo jasna in da se pri njeni uporabi počutijo udobno in samozavestno. Če je skupina precej neizkušena ali sramežljiva, lahko moderator(ji) prevzame(jo) vlogo jokerja, da skupini olajša(jo) delo.

